

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/416/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215224607
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1215224607.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred sudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v spore žalobcu: A. A., nar. 29.11.1973, bytom N. XXX/X, XXX XX D., zast.: JUDr. Mária Hajdušková, advokátka, P. Várdayho 11, 940 01 Nové Zámky proti žalovanému: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, XXX XX N., zast.: JUDr. Dušan Dudáš, advokát, Vyšehradská 14, 851 06 Bratislava, o zaplatenie 1.840,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.840,- EUR do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca m á nárok na 100 %-nú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 26.10.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.118,59 EUR s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je otcom žalovaného, na ktorého bol povinný hradiť výživné vo výške 160,- EUR mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. 9C/236/2013 bolo rozhodnuté, že vyživovacia povinnosť k plnoletému dieťaťu sa zrušuje s účinnosťou od 11.07.2013. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2015 a vykonateľnosť dňa 11.07.2013 a dňa 07.07.2015 v časti výroku o trovách konania. Do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti žalobca zaplatil žalovanému sumu 1.840,- EUR, pričom žalovaný sa o uvedenú sumu bezdôvodne obohatil. Súd v konaní tiež priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 278,59 EUR, ktoré bol žalovaný povinný zaplatiť právnej zástupkyňi žalobcu. Žalovaná suma tak pozostávala z 1.840,- EUR ako bezdôvodného obohatenia a sumy 278,59 EUR ako trov právneho zastúpenia v konaní 9C/236/2013.

3. Súd uznesením, č.k. 8C/416/2015-17, zo dňa 23.11.2015 zastavil konanie v časti o zaplatenie náhrady trov konania vo výške 278,59 EUR priznanej v konaní sp. zn. 9C/236/2013, nakoľko v tejto časti išlo o prekážku veci rozhodnutej.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že sumu 1.840,- EUR žalobca vyplatil žalovanému za obdobie odo dňa dosiahnutia plnoletosti do rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti. Žalovaný nepopieral, že žalobca vyplatil uvedenú čiastku v nepravidelných platbách od 100 maximálne do 117,- EUR mesačne od 08/2013 do 01/2015 a že tieto peniaze prijal. Žalovaný prijímal tieto čiastky ako finančnú výpomoc v čase, keď nemal vlastný príjem, ako dar od svojho otca. Žalobca žalovanému neposkytoval žiadne iné finančné prostriedky ani iným spôsobom neprispieval na uspokojovanie nevyhnutných potrieb žalovaného. Žalobca nepreukázal, že finančné prostriedky treba považovať za úhradu výživného, ktoré bolo určené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 10.12.2012, č.k. 59P/3/2012-61, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2012 vo výške 160,- EUR mesačne. Vyplatené prostriedky

nezodpovedajú uvedenému účelu ani výške súdom určeného výživného. Z poštových poukážok vyplýva, že tieto prostriedky poukazoval žalobca žalovanému v rôznych sumách, nikdy však vo výške súdom určeného výživného, a to bez uvedenia účelu platby. Žalobca sa domáhal vrátenia niečoho, čo žalovanému daroval bez uvedenia zákonných dôvodov.

5. Žalobca prostredníctvom podania doručeného súdu dňa 25.04.2016 uviedol, že žalovaný si bol vedomý, že finančné prostriedky, ktoré mu žalobca poukazoval od dosiahnutia jeho plnoletosti až do zrušenia vyživovacej povinnosti vo výške cca 110,- EUR mesačne, sú platbou výživného. Z finančných dôvodov žalobca platil výživné nie v súdom určenej výške, ale v jemu nožnej výške, o čom mal žalovaný vedomosť. Sám žalovaný túto skutočnosť potvrdil a niekoľkokrát uviedol počas konania o zrušenie vyživovacej povinnosti, sp. zn. 9C/236/2013. Rovnako s ohľadom na narušený vzťah žalobcu a žalovaného nie je možné považovať pravidelné mesačné platby žalobcu za dar. Žalobca nijakým spôsobom a v žiadnej dobe nevyjadril a neprejavil vôľu darovať žalovanému finančné prostriedky v akejkoľvek výške.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkyne M. L., listinnými dôkazmi, a to rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 9C/236/2013-121, zo dňa 14.04.2015, poštovými poukazmi za obdobie 08/2013 - 01/2015, obsahom spisu sp. zn. 9C/236/2013, listom Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 10.08.2018, oznámením exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zo dňa 21.07.2017, uznesením tunajšieho súdu, č.k. 5T/153/2015-185, zo dňa 01.12.2015 a ďalšími listinami založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Tunajší súd rozsudkom, č.k. 9C/236/2013-121, zo dňa 14.04.2015 zrušil s účinnosťou od 11.07.2013 vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanému určenú rozsudkom tunajšieho súdu, sp. zn. 59P/3/2012, zo dňa 10.12.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/210/2013, zo dňa 19.11.2013 v sume 160,- EUR mesačne.

8. Podľa predložených poštových poukazov žalobca uhradil žalovanému sumu 1.840,- EUR v období od 08/2013 do 01/2015.

9. Súd požiadal Slovenskú poštu, a.s. o súčinnosť za účelom zistenia, či boli platby realizované žalobcom v období od 08/2013 do 01/2015 vyplatené žalovanému, alebo boli vrátené žalobcovi. Slovenská pošta, a.s. listom zo dňa 10.08.2018 uviedla, že doklady a údaje o zásielke, osobné údaje odosielateľa, adresáta a nimi splnomocnených osôb uchováva tri roky odo dňa podania zásielky. Skartáciu týchto dokladov vykoná nasledujúci mesiac po uplynutí stanovenej doby uschovania s výmazom údajov v elektronickej forme.

10. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 13.09.2018 predložila k nahliadnutiu originály poštových poukážok, pričom súd skonštatoval, že súhlasia s kópiami založenými na č.l. 10 - 12 a č. l. 67 - 70 spisu.

11. Z listu exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. zo dňa 21.07.2017 vyplýva, že v exekučnej veci oprávnených - žalovaného a jeho dvoch sestier W. a G. bolo zameškané výživné do konca 07/2017 uhradené. Predmetom konania bolo naďalej vymáhanie bežného výživného v prospech oprávnených W. a G..

12. Uznesením tunajšieho súdu, č.k. 5T/153/2015-185, zo dňa 01.12.2015 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi pre prečin zanedbania povinnej výživy zastavené, nakoľko došlo k úhrade dlžného výživného. Voči žalovanému si žalobca neplnil vyživovaciu povinnosť v období od marca 2013 do júla 2013.

13. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podnet matky žalovaného bolo proti nemu vedené trestné stíhanie za neplnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom a v rámci tohto konania musel všetky platby výživného za obdobie až do februára 2015 preukázať, čo aj urobil a trestné stíhanie bolo tunajším súdom zastavené. Odmietal preto nejaké machinácie zo svojej strany. Výživné neuhrádzal v súdom určenej výške, nakoľko chcel donútiť syna, aby pracoval. Pokiaľ neuhradil nejaké výživné v termíne, bolo to z dôvodu, že mali s partnerkou vyššie výdaje a takisto musel uhrádzať bežné výživné na dcéry. K určeniu účelu platieb bol poučený vtedajšou právnou zástupkyňou, že to nie je povinný robiť.

14. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že sumy, ktoré žalobca tvrdí, nepreberal. Žiadne takéto poukážky nevidel a časť z nich je navyše z obdobia r. 2013, keď ešte nebol plnoletý.

15. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom prednese uviedla, že spotrebované výživné sa nevracia len v prípade maloletých. Žalobca postupoval v súlade s rozhodnutím tunajšieho súdu o zrušení vyživovacej povinnosti s účinnosťou od 11.07.2013, pričom prvú platbu, ktorú žiada vrátiť, uhradil v auguste 2013, teda už po zrušení vyživovacej povinnosti a v čase, keď už bol žalovaný plnoletý. Aj vzhľadom na úroveň ich vzťahov, kedy sa niekoľko rokov spolu nekontaktujú, nemožno považovať pravidelné mesačné platby za niečo iné ako výživné. Zároveň vylúčila manipuláciu s platbami, nakoľko podľa poštových poukážok je viacero podacích pôšt, prostredníctvom ktorých žalobca žalovanú sumu plnil.

16. Právny zástupca žalovaného v rámci svojho prednesu poprel prevzatie žalovanej sumy. Prejavil záujem vidieť originály ústrižkov poštových poukážok, navyše čiastočné plnenia mali byť v dobe, keď žalovaný ešte nebol plnoletý. Žalobca nepreukázal účel údajných platieb ako úhrady výživného, pritom v tomto smere je dôkazné bremeno na jeho strane. Pokiaľ by aj preukázal, že uvedené sumy boli úhradami výživného a žalovaný ich skutočne prijal, spotrebované výživné sa nevracia. Už v predchádzajúcom období žalobca manipuloval tak, že platby boli síce posielané, ale následne mu boli poštou vrátené. Toto sa preukazuje v exekučných konaniach o výživné na ďalšie jeho maloleté deti, pričom voči všetkým trom mal žalobca s plnením vyživovacej povinnosti problémy a úroveň vzťahov detí s otcom je zapríčinená výlučne jeho nezaujmom. Exekučné konania svedčia o tom, že žalobca má dlhodobé problémy s plnením vyživovacích povinností, kedy vedome na svoje deti neprispieval. Mal pochybnosti vzhľadom na obsah poukážok, kde väčšina z nich je na adresu matky žalovaného, ďalej spôsob vyplnenia bez dodržania odrážok a medzier by pošta neakceptovala. Takisto by neakceptovala platbu 0,88 centov ani prípadné prepisovanie sumy, toto si overil sám dopytom na pošte. Zároveň konštatoval nečitateľnosť doložených kópií. Uplatnený nárok po zrátaní jednotlivých čiastok na poukážkach neseďí. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok. Po predložení originálov poštových poukážok k nahliadnutiu uviedol, že nespochybňuje autenticitu predložených originálov, avšak považoval za zvláštne, že boli predložené až na pojednávaní dňa 13.09.2018 a navyše nebol uvedený účel platby, čo je pri tak dôležitej veci, ako je výživné, nevyhnutné aj k spätnému preukázaniu účelu platby.

17. Svedkyňa M. L. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca je jej exmanžel a žalovaný je jej syn. Žalobcovi nepatrí vrátenie výživného, nakoľko jeho vyživovacia povinnosť mu bola rušená až keď syn dosiahol vek 20 rokov a navyše neexistuje, že by mu posielal tvrdené plnenia, teda nejaké výživné. Ak aj niečo poslal, určite to nebolo výživné, možno nejaký dar. Jednak žiada od syna, čo mu neposlal a navyše má dve deti, na ktoré neplatí. Je pravdou, že podávala trestné oznámenie z dôvodu neplnenia si vyživovacích povinností, od polície však nemala žiadnu spätnú väzbu, ako vec dopadla. Ako pracovníčka pošty mala vedomosť o tom, že napriek poštovým poukážkam sa platby dajú zmanipulovať cez príslušného pracovníka pošty. To znamená, že niečo iné môže byť v systéme, niečo iné na poukážke alebo napr. nesprávna adresa.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

24. Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

25. Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou a trvá až do času, kedy sú deti schopné samé sa živiť. Tunajší súd rozsudkom, č.k. 9C/236/2013-121, zo dňa 14.04.2015, právoplatným dňa 03.07.2015 zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu voči žalovanému s účinnosťou od 11.07.2013, nakoľko dospel k záveru, že žalovaný bol po dosiahnutí plnoletosti schopný sám sa živiť.

26. Podľa predložených poštových poukazov žalobca po dátume 11.07.2013, ku ktorému bola zrušená vyživovacia povinnosť, zaplatil žalovanému 1.840,- EUR. Procesná obrana žalovaného bola v otázke prijatia týchto prostriedkov, resp. ich účelu v priebehu konania nekonzistentná. Vo svojom prvom písomnom podaní, ktorým bol odpor proti platobnému rozkazu, nepopieral vyplatenie sumy 1.840,- EUR zo strany žalobcu, avšak účelom poskytnutia týchto platieb malo byť darovanie, resp. finančná výpomoc v čase, kedy žalovaný nemal vlastný príjem. Následne na pojednávaní dňa 15.05.2018 žalovaný poprel prevzatie žalovanej sumy a začal spochybňovať autenticitu predložených poštových poukazov, pričom zo strany žalobcu malo dôjsť k manipulácii na pošte pri zadávaní príkazov na úhradu. Z uvedených dôvodov žiadal predloženie originálov poštových poukazov. Žalovaný zmenu vo svojej argumentácii žiadnym spôsobom neodôvodnil a súd ju považoval za účelovú. V záujme zistenia, či boli peňažné prostriedky v období od 08/2013 do 01/2015 skutočne vyplatené žalovanému, súd vykonal dopyt na Slovenskú poštu, a.s. Podľa odpovede Slovenskej pošty, a.s. boli predmetné dokumenty skartované po troch rokoch a s tým súvisiace údaje boli vymazané z elektronického systému. Tvrdenia žalovaného ohľadom nevyplatenia peňažných prostriedkov sa tak nepodarilo preukázať. V tomto smere súd opätovne zdôrazňuje, že argumentáciu ohľadom nevyplatenia prostriedkov a možnej manipulácie zo strany žalobcu žalovaný predniesol až v značnom časovom odstupe po začatí konania. Kópie poštových poukazov boli priložené k žalobe a žalovanému boli doručené do vlastných rúk. Pri prvom procesnom úkone výslovne uviedol, že prevzatie žalovanej sumy nepopiera, pričom pokiaľ neskôr spochybňoval hodnotnosť predložených listinných dôkazov, mohol už skôr navrhnúť vykonanie dokazovania v naznačenom smere. Napokon po predložení originálov poštových poukazov k nahliadnutiu na pojednávaní dňa 13.09.2018 súd konštatoval, že tieto zodpovedajú kópiám založeným na č.l. 10 - 12 a č.l. 67 - 70 spisu. Následne právny zástupca žalovaného uviedol, že nespochybňuje autenticitu predložených originálov, avšak opätovne pristúpil k argumentácii, podľa ktorej nebol preukázaný účel platieb. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu tiež vyjadril pochybnosť vzhľadom na obsah poukážok, kde väčšina z nich bola na adresu matky žalovaného, pričom spôsob vyplnenia bez dodržania odrážok a medzier by pošta neakceptovala. Takisto by neakceptovala platbu 88 centov ani prípadné prepisovanie sumy. Uplatnený nárok po zrátaní jednotlivých čiastok na poukážkach podľa neho nesedel. Uvádzané tvrdenia súd vyhodnotil ako irelevantné. Výška žalovanej sumy bola preukazovaná poštovými poukazmi založenými na č.l. 10 - 12, resp. č.l. 67 - 70 spisu, ktoré všetky znejú na meno žalovaného, suma na jednotlivých poukazoch činí výslednú sumu 1.840,- EUR a rovnako z nich nevyplývajú tvrdené formálne nedostatky ani platba 88 centov. Je pravdou, že žalobca do spisu založil aj poštové poukazy adresované na meno matky žalovaného (č.l. 85 - 88), z týchto však vyplýva, že malo ísť o úhradu výživného na sestry žalovaného (napr. dňa 15.11.2013 bola matke žalovaného poukázaná suma 220,- EUR a v rovnaký deň bola žalovanému poukázaná suma 100,- EUR), preto sa súd týmito listinami nezaoberal, nakoľko nesúviseli s prejednávanou vecou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nemal pochybnosti o tom, že peňažné prostriedky v sume 1.840,- EUR boli žalovaným skutočne prijaté. Čo sa týka možnej manipulácie zo strany žalobcu, túto sa nepodarilo preukázať a rovnako možno súhlasiť so žalobcom, že takáto manipulácia je len málo pravdepodobná, nakoľko poštové poukazy boli podávané na viacerých poštách (napr. Závod, Veľké Leváre, Rohožník na Záhorí, Bratislava 41, Lozorno, Malacky 1).

27. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany ďalej uvádzal, že peňažné prostriedky mali byť poskytnuté za účelom darovania. V tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno žalovaného. Zmyslom (unesenia) dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná

a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Podstatnými náležitosťami darovacej zmluvy sú dohoda o predmete daru a dohoda o jeho bezodplatnosti. Vzhľadom na to, že tvrdenie ohľadom darovania vniesol do konania žalovaný, bolo na ňom, aby podstatné náležitosti vzniku darovacej zmluvy aj náležite preukázal. Žalovaný za týmto účelom neprodukoval žiaden dôkaz, a preto v otázke účelu poskytnutia peňažných prostriedkov neunesol dôkazné bremeno. Na druhej strane žalobca uvádzal, že peňažné prostriedky poskytoval titulom výživného. Žalobcovi bola rozsudkom tunajšieho súdu, č.k. 59P/3/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11Cop/210/2013 uložená povinnosť platiť žalovanému výživné v sume 160,- EUR mesačne. Vyživovacia povinnosť bola zrušená s účinnosťou od 11.07.2013, a to na základe rozsudku, č.k. 9C/236/2013-121, právoplatného dňa 03.07.2015. Peňažné prostriedky tvoriace predmet konania boli poukazované v časovom období od augusta 2013 do januára 2015. Podanie návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, napriek deklaratórnym účinkom rozsudku, neoprávňuje povinného prestať s plnením výživného. Riadnym plnením až do právoplatnosti rozsudku sa vyhne prípadným trestnoprávnym alebo exekučným následkom v prípade, ak súd návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti nevyhoví. Bolo preto povinnosťou žalobcu platiť žalovanému výživné až do právoplatnosti rozsudku o zrušení vyživovacej povinnosti. Vzhľadom na časové obdobie, za ktoré sa žalobca domáha vrátenia poukázanej sumy, je dôvodné považovať tieto platby ako plnenia poskytnuté titulom výživného, keďže v tom čase rozsudok o zrušení vyživovacej povinnosti ešte nebol právoplatný. Je pravdou, že poukazované sumy nezodpovedajú výške výživného 160,- EUR určeného súdom, toto však žalobca odôvodňoval svojou momentálnou situáciou, čo súd považoval za dostatočné. Rovnako je z vykonaného dokazovania zrejmé, že žalobca mal problémy hradiť výživné na svoje deti riadne a včas, preto skutočnosť, že plnil v nižšom rozsahu ako mal, bez ďalšieho neznamena, že by tieto platby mali byť poukazované za iným účelom ako plnenie vyživovacej povinnosti. Navyše pokiaľ vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanému nebola právoplatne zrušená, a teda stále mal povinnosť plniť žalovanému pre prípad, že by jeho návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti nebolo vyhovené, javí sa ako nelogické, že by mal v tomto časovom období žalobca plniť v prospech žalovaného za iným účelom ako plnenia vyživovacej povinnosti. Zo žiadnych okolností prejednávanej veci tak nemožno vyvodiť záver, že by bolo úmyslom žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky titulom darovania. Žalobca rovnako poukázal na dlhodobu narušenú vzťahy so žalovaným, o čom sa súd presvedčil aj na nariadených pojednávaniach, preto nebolo dôvodné od žalobcu očakávať, že by plnil v prospech žalovaného nad rámec vyživovacej povinnosti titulom darovania.

28. Hoci rozhodnutie o zrušení vyživovacej povinnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 03.07.2015, toto rozhodnutie ma deklaratórnou povahu s účinkami ex tunc, t.j. v tomto prípade od 11.07.2013, kedy žalovaný nadobudol schopnosť sám sa živiť. Všetky platby výživného prijaté po 11.07.2013 tak na strane žalovaného zakladajú bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vrátiť z dôvodu odpadnutia právneho dôvodu plnenia. Súd sa nestotožňuje s argumentom žalovaného, že spotrebované výživné sa nevracia. Podľa ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine sa spotrebované výživné nevracia len v prípade, že dôjde k zvýšeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na plnoleté deti, výkladom a contrario je teda plnoleté dieťa povinné výživné vrátiť, aj keď došlo k jeho spotrebovaniu. Pre úplnosť súd uvádza, že nemohlo ísť prípadne ani o platby dlžného výživného za obdobie pred 11.07.2013. Voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy, nakoľko si voči žalovanému neplnil vyživovaciu povinnosť v období od marca 2013 do júla 2013. Uznesením tunajšieho súdu, č.k. 5T/153/2015-185, zo dňa 01.12.2015 bolo trestné stíhanie zastavené. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia, žalobca uhradil dlžné výživné za predmetné obdobie v plnom rozsahu, pričom na žalovaného platil aj v čase, kedy už bola vyživovacia povinnosť zrušená.

29. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. Podstata premlčania spočíva v kvalifikovanom uplynutí času, v ktorom zo strany veriteľa nedošlo k vykonaniu jeho subjektívneho práva. V dôsledku tohto márneho uplynutia času vzniká dlžníkovi právo vzniesť pred súdom námietku premlčania a tým odmietnuť plnenie veriteľovi. V prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia plynie subjektívna dvojročná premlčacia doba odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, kedy

k bezdôvodnému obohateniu reálne došlo. Subjektívna premlčacia doba však môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby. Prvá platba výživného po 11.07.2013 bola poukázaná v sume 117,- EUR dňa 15.08.2013, t.j. v tento deň sa žalovaný prvýkrát bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu a ide o dátum, kedy začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba tak uplynula dňa 15.08.2016. Žalobca sa mohol dozvedieť o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil dňom právoplatnosti rozsudku o zrušení výživovacej povinnosti, t.j. dňa 03.07.2015, a teda subjektívna premlčacia doba by uplynula dňa 03.07.2017. Keďže subjektívna premlčacia doba plynie len v rámci objektívnej premlčacej doby, nárok na vrátenie sumy 117,- EUR poukázanej dňa 15.08.2013 by bol premlčaný dňom 15.08.2016. Žaloba bola podaná na súd dňa 30.10.2015, t.j. nemohlo dôjsť k premlčaniu žalobcovho nároku. Všetky ďalšie platby výživného boli poukázané po 15.08.2013, t.j. ani tieto čiastkové nároky nemôžu byť premlčané.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vykonané dokazovanie tak súd dospel k záveru, že žalobca plnil v prospech žalovaného titulom výživného v sume 1.840,- EUR po tom, ako žalovaný nadobudol schopnosť sám sa živiť a výživovacia povinnosť voči nemu bola zrušená. Rovnako sa nepodarilo preukázať že by žalobca poskytol tieto prostriedky titulom darovania. S poukazom na citované zákonné ustanovenia tak súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

31. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal vo veci úspech, a preto mu prislúcha nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.